

efter selve Automobilloven, men at der tillige skulde henlægges til Kommunerne den Afgift, som nu tilfalder Staten. Det er et Beløb paa ca. 3 Mill. Kr. om Aaret. Der kan i en nær Fremtid i det Forslag, som Justitsministeren vil forelægge om Revision af Automobilloven, ventes de nærmere Regler om den samlede Automobilafgifts Indretning og Fordeling mellem Kommunerne. Det er med denne Betragtning for Øje, det foreslaas at forny den bestaaende Lov for 3 Maaneder, indtil 30. Juni. Naar dette sker, er det af rent praktiske, skattetekniske Grunde. Da denne Afgift opkræves halvaarsvis bagud, er det nødvendigt at lade Loven have Gyldighed endnu dette Fjerdingaar, saa at Afgiften sidste Gang opkræves den 30. Juni 1921 og derefter overgaar til Kommunerne.

Den anden Lov, som ikke ønskes fornyet, er Loven om Særafgift paa Lystfartøjer. Denne Lov har vakt meget stor Misfornøjelse. Den har været en Byrde paa en god og sund Sport og har ogsaa været til økonomisk Fortræd for Baadebyggeriet her i Landet. Der er indkommet talrige Andragender til Finansministeriet om at fjerne denne Afgift. Det kan ske uden noget stort økonomisk Offer for Statskassen, thi det hele, denne Afgift kan anslaaes til at indbringe, er ca. 100 000 Kr.

Den tredie midlertidige Skattelov, Regeringen ikke ønsker fornyet, er den midlertidige Lov om Forhøjelse af Ejendomsskylden fra 1,1 til 2 pm. Det vil være bekendt, at det Parti, hvortil jeg hører — og det samme gjaldt det konservative Folkeparti —, overhovedet kun gik ind paa den sidste midlertidige Skattelov af den Grund, at man havde ved Lov udsat den almindelige Omvurdering, der skulde have fundet Sted i Henhold til den gældende Ejendomsskyldlov, et Aar; da man vidste, at Værdien af de faste Ejendomme var steget ganske overordentlig, betød dette et betydeligt Minus for Statskassen, og dette Forhold, som var hidført ved en særlig Lov, mente man ogsaa at burde rette ved en særlig Lov. Derfor gik man ind paa at lade den midlertidige Forhøjelse gælde endnu et Aar, men dette Hensyn er nu bortfaldet, fordi Ejendomsskylden efter Juli i Aar beregnes efter den nye Vurdering. Forventningerne til denne er ingenlunde slaaet fejl, den giver en meget betydelig Indtægtsforøgelse for Statskassen; og det maa ikke glemmes, at de Forhøjelser, den nye

Vurdering har bragt, kommer Statskassen til gode ikke blot gennem Ejendomsskylden, men ogsaa paa andre Maader, ikke mindst gennem Formueskatten, idet Formueansættelsen for en meget stor Del sker efter Ejendomsskyldvurderingen. Den stedfundne nye Vurdering vil derfor ogsaa betyde en betydelig Forhøjelse af Udbyttet af Formueskatten. Endvidere ansættes Stempelafgiften ved Overdragelsen af faste Ejendomme ifølge den gældende Stempellov ogsaa efter Ejendomsskyldvurderingen. I øvrigt mener vi ikke — den Betragtning er mange Gange gjort gældende fra det Parti, jeg tilhører —, at Ejendomsskyldloven egner sig som Grundlag for en midlertidig Beskatning i ekstraordinære Tilfælde, fordi den ikke er Udtryk for vedkommende Yders Velstand, og fordi Udbyttet af faste Ejendomme, hvad Byerne angaar, er saa stærkt hemmet gennem de Indskrænkninger, der er paalagte ved Huslejeloven. Endvidere er det vor Mening, at Beskatning af fast Ejendom som Midde til at afhjælpe vanskelige Forhold for det offentlige snarere bør udøves af Kommunerne end af Staten. Vi mener det rigtig, at Staten træder tilbage fra at paalægge forhøjede Afgifter her til Fordel for Kommunerne, for at disse kan have friere Bane til Udnyttelse af dette Skatteobjekt.

Dette er altsaa de Lovforslag, som ikke ønskes fornyet. Jeg skal saa gøre nogle faa Bemærkninger om de tre midlertidige Skattelove, som ønskes fornyet med visse Ændringer. Det er for det første den saakaldte Forlystelsesafgift. Som bekendt blev denne Afgift fordoblet ved en midlertidig Lov, der blev vedtaget her i Fjor, og dette ønsker Regeringen at opretholde, men der er 3 Ændringer, vi ønsker indførte i Loven. Den første er den, at der indføres en Lempelse med Hensyn til de billigste Billetpriiser. Man har tidligere ved Priser fra 50 Øre til 1 Kr. sprunget op fra 10 til 20 Øre, straks man kom over de 50 Øre. Dette har vist sig at virke ret ubilligt. Derfor foreslaas det at indføre et Mellemtin for Billetpriiser mellem 50 og 75 Øre paa 15 Øre. Først derefter skal 20 Øres Beskatningen være gældende. Endvidere foreslaar vi at gaa bort fra den Bebyrdelse af Sportslivet her i Landet, som blev paalagt det ved den sidste midlertidige Lov. Det vil erindres, at Loven om Forlystelsesafgift i sin oprindelige Skikkelse af 1911 fritog al Sportsopvisning fra Beskatning, medmindre en saadan var forbundet med Totalisatorspil eller der ved disse Opvisninger optraadte professionell